

Arrest

**nr. 51 743 van 28 november 2010
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE Ilde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 27 november 2010 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot heropsluiting van 22 november 2010, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 22 november 2010.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 november 2010 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 november 2010 om 10.30 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken. A. DE SMET.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. OGUMULA verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. DE VRIEZE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Syrische nationaliteit en Koerdische afkomst te zijn, dient in België een asielaanvraag in.

Op 5 november 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Een eerste poging tot verwijdering van het grondgebied op 22 november 2010 mislukt.

Als gevolg hiervan neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op 22 november 2010 de vordering tot heropsluiting van verzoeker. Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

Ingevolge artikel 71, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) is een maatregel tot vasthouding enkel vatbaar voor een beroep bij de Raadkamer van de correctionele rechtbank van de plaats waar hij wordt vastgehouden. De Raad heeft derhalve geen rechtsmacht om kennis te nemen van het beroep in zoverre de nietigverklaring wordt gevraagd van de beslissing tot vasthouding nadat de noodzakelijkheid van terugleiding naar de grens werd vastgesteld.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd om kennis te nemen van dit beroep.

Ter zitting wijst de advocaat van verzoekende partij erop dat op het formulier van kennisgeving wordt vermeld dat een vordering tot schorsing kan worden ingediend, eventueel bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en dat zijn vordering daarom wel ontvankelijk is.

De Raad wijst erop dat op het formulier van kennisgeving tevens het volgende wordt vermeld:

“Anderzijds is de vrijheidsberovende maatregel slechts vatbaar voor een beroep bij de rechterlijke macht, hetwelk moet ingediend worden door een verzoekschrift neer te leggen bij de raadkamer van de Correctionele Rechtbank van de verblijfplaats van de betrokkene in het Rijk of van de plaats waar hij (zij) aangetroffen werd.”

Op basis van deze vermelding samengelezen met artikel 71 van de Vreemdelingenwet, blijkt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd is om kennis te nemen van een vrijheidsberovende maatregel en dat duidelijk op het formulier van kennisgeving wordt vermeld dat, in het geval er sprake is van een vrijheidsberovende maatregel, dit de bevoegdheid is van de raadkamer.

De door verzoeker ingestelde vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig november tweeduizend en tien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. F. BROUCKE,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BROUCKE

A. DE SMET